

***skapulaz** Runic: Pronunciation: /'ska.θu.laz/

adjective · a-stem

Meanings

tending to cause harm, harmful

Etymology

From *skapōnā + *-ulaz.

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	skapulaz	skapulō	skapulā, -atō	skapulai	skapulōz	skapulō
Acc.	skapulanō	skapulō	skapulā, -atō	skapulanz	skapulōz	skapulō
Gen.	skapulas, -is	skapulaizōz	skapulas, -is	skapulaizō	skapulaizō	skapulaizō
Dat.	skapulammai	skapulaizōi	skapulammai	skapulaimaz	skapulaimaz	skapulaimaz
Inst.	skapulanō	skapulaizō	skapulanō	skapulaimiz	skapulaimiz	skapulaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	skapulô	skapulō	skapulô	skapulaniz	skapulōniz	skapulōnō
Acc.	skapulanų	skapulōnų	skapulô	skapulanunz	skapulōnunz	skapulōnō
Gen.	skapuliniz	skapulōniz	skapuliniz	skapulanô	skapulōnô	skapulanô
Dat.	skapulini	skapulōni	skapulini	skapulammaz	skapulōmaz	skapulammaz
Inst.	skapulinē	skapulōnē	skapulinē	skapulammiz	skapulōmiz	skapulammiz

Descendants

- *skapul (Proto-West Germanic)
 - scadel (Old High German)
- *skapul (Proto-West Germanic)
 - *sceapol (Old English)
 - scathel (Middle English)
 - scathel, scaddle, skaddle, skedaddle (English)

skapuls (Gothic)

[View on Wiktionary](#)